Dosarul nr. 1-35/20258
1-25037361-15-1-20032025

S E N T I N Ţ Ă
în numele legii

24 aprilie 2025

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir), or. Cantemir
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Mihail Osadcii
Grefier Ion Drangoi, Gabriela Darii,
Cu participarea:
Procurorului Cobzari Denis,
Apărătorului inculpatului Chiriacov Grigore, Mandat Seria MA nr. 1986541,
Apărătorului părții vătămate Procoavă Adrian, Mandat Seria MA nr. 2138725,
Părții vătămate Postu Nicoleta,

a judecat în ședință de judecată publică în limba de stat, în procedură genereală cauza penală de învinuire, în privința lui:

Postu Sorin ********,*** *născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. ***** r-nul Cahul, studii gimnaziale (9 clase), supus militar, angajat oficial în câmpul muncii, divorțat, 1 copil minor la întreţinere, cetăţean al R. Moldova, anterior condamnat prin:*

1). *sentinţa Judecătoriei Cahul sediul Central din 26.11.2019, în baza art. 264 alin. (3), lit.a), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani.*

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de de art. art. 320^1, 320^1, 320^1, 320^1, 187 alin. (2) lit. e), Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 20 martie 2025 - 24 aprilie 2025.

Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, (episodul din 23 iulie 2024), privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024 şi a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din 27 iulie 2024, privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din 28 iulie 2024 privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din 09 ianuarie 2025, privind încălcarea ordonanței de protecție din 25 noiembrie 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul de sustragerea deschisă a bunurilor de la partea vătămată Postu Nicoleta din data de 10 ianuarie 2025, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. e), Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă totală de 256 lei.

De admis integral acțiunea civilă depusă de partea vătămată Postu Nicoleta în cuantumul stabilit de instanța de judecată.

Apărătorul inculpatului Postu Sorin, avocatul Chiriacov Grigore, a solicitat ca pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, episoadele din 23 iulie 2024, 27 iulie 2024 și 28 iulie 2024 să fie calificate de către instanța de judecată ca fiind o infracțiune prelungită deoarece acțiunile au fost comise de către inculpat ca urmare a încălcării a unei singure ordonanțe de protecție emisă de judecătoria Cahul sediul Central la data de 16 mai 2024, prin urmare inculpatul să fie condamnat pentru 2 capete de acuzare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal ca urmare a încălcării ordonanței de protecție din 16 mai 2024 și 25 noiembrie 2024, și să fie stabilită o pedeapsă pentru concurs de infracțiuni dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut vina, o pedeapsă minimă prevăzută de art. 320[1] Cod penal cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Pe episodul de sustragerea deschisă a bunurilor de la partea vătămată Postu Nicoleta din data de 10 ianuarie 2025, din probele dosarului, nu s-a constatat intenția inculpatului de a comite vreo sustragere a telefonului, deoarece el este de facto proprietarul acestui telefon, respectiv pe acest capăt de acuzare inculpatul urmează să fie achitat.

Partea vătămată Postu Nicoleta a pledat pentru aplicarea unei pedepse non privative de libertate pentru ca inculpatul să aibă posibililtatea să recupereze prejudiciul moral cauzat și să achite pensia alimentară pentru copilul minor.

Apărătorul părții vătămate Postu Nicoleta, avocatul Procoavă Adrian, a susținut poziția părții vătămtate referitor la pedeapsă, și a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii civile ca întemeiată în modul cum a fost formulată.

Inculpatul Postu Sorin, în ședință de judecată a susținut poziția avocatului său referitor la aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal și a pledat pentru achitarea sa pe art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal deoarece nu este vinovat de sustragerea telefonului deoarece el este proprietar.

Măsura preventivă în privința inculpatului a fost aplicată la 31 ianuarie 2025 prin încheierea Judecătoriei Cahul sediul Central pe o perioadă de 30 zile, din momentul reținerii 30.01.2025, ora 16:39 min. măsura preventivă fiind prelungită prin încheierile judecătorești până la data de 30.04.2025 ora 16[39].

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Postu Sorin acţionând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a încălcat prevederile Ordonanţei de protecţie nr. 2o/pr-19/2024 din 16 mai 2024, dispusă de către Judecătoria Cahul (sediul Central) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei in familie" şi prevederile art. 278^3-287^7 Cod de procedură civilă, prin care a fost obligat pe termenul de 90 zile, începând cu data de 16 mai 2024, să nu se apropie de imobilul situat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, în care locuieşte victima; să stea departe de locul aflării victimei la o distanţă de cel puţin 200 m ce ar asigura securitatea victimei; excluzând orice contact vizual cu ea, şi excluzând orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă poştală sau în alt mod, cu victima, astfel dânsul fiind avertizat despre răspunderea pentru nerespectarea măsurilor de protecţie indicate, nu a executat măsurile de protecţie stabilite de instanţa de judecată prin ordonanţa de protecţie a victimelor violenţei în familie din data de 16 mai 2024 şi ilegal, la data de 23 iulie 2024, prin intermediul reţelelor de socializare a contactat-o pe victima Postu Nicoleta.

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de **art.320[1] Cod penal**, cu indicii: „neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".

Tot el, acţionând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a încălcat prevederile Ordonanţei de protecţie nr. 2o/pr-19/2024 din 16 mai 2024, dispusă de către Judecătoria Cahul (sediul Central) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în famlie, și prevederile art. 278^3-287^7 Cod de procedură civilă, prin care a fost obligat pe termenul de 90 zile, începând cu data de 16 mai 2024, să nu se apropie de imobilul situat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, în care locuieşte victima; să stea departe de locul aflării victimei la o distanţă de cel puţin 200 m ce ar asigura securitatea victimei; excluzând orice contact vizual cu ea, şi excluzând orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă poştală sau în alt mod, cu victima, astfel dânsul fiind avertizat despre răspunderea pentru nerespectarea măsurilor de protecţie indicate, nu a executat măsurile de protecţie stabilite de instanţa de judecată prin ordonanţa de protecţie a victimelor violenţei în familie din data de 16 mai 2024 şi ilegal, la data de 27 iulie 2024, aproximativ la orele 14:00 min, aflîndu-se în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, ilegal s-a apropiat de domiciliul victimei Postu Nicoleta

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de **art.320[1] Cod penal**, cu indicii: „neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".

Tot el, acţionând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a încălcat prevederile Ordonanţei de protecţie nr. 2o/pr-19/2024 din 16 mai 2024, dispusă de către Judecătoria Cahul (sediul Central) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei in familie" şi prevederile art. 278^3-287^7 Cod de procedură civilă, prin care a fost obligat pe termenul de 90 zile, începând cu data de 16 mai 2024, să nu se apropie de imobilul situat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, în care locuieşte victima; să stea departe de locul aflării victimei la o distanţă de cel puţin 200 m ce ar asigura securitatea victimei; excluzând orice contact vizual cu ea, şi excluzând orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă poştală sau în alt mod, cu victima, astfel dânsul fiind avertizat despre răspunderea pentru

nerespectarea măsurilor de protecţie indicate, nu a executat măsurile de protecţie stabilite de instanţa de judecată prin ordonanţa de protecţie a victimelor violenţei în familie din data de 16 mai 2024 şi ilegal, la data de 28 iulie 2024, aproximativ la orele 16:00 min., aflându-se în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, ilegal s-a apropiat de domiciliul victimei Postu Nicoleta. unde a provocat un conflict cu ultima numind-o licenţios şi totodată aplicându-i lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i suferinţe fizice.

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de **art.320[1] Cod penal**, cu indicii: „neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".

Tot el, acţionând în mod intenţionat, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a încălcat prevederile Ordonanţei de protecţie nr. 2o/pr-9/2024 din 25 noiembrie 2024, dispusă de către Judecătoria Cahul (sediu! Centrai) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei in familie" şi prevederile art. 278^{3}-287^{7} Cod de procedură civilă, prin care au fost instituite măsuri de protecţie în privinţa victimei violenţei în familie Postu Nicoleta, a.n. 20.10.1998 şi Postu Paula, a.n. 21.01.2021, prin care dânsul a fost obligat pe termenul de 60 zile, începând cu data de 25 noiembrie 2024, să stea departe de locuinţa victimelor domiciliate în sat. Antoneşti r-nul Cantemir: sa stea departe de locul aflării victimelor; interzicerea oricărui contact cu victimele; interzicerea de a vizita locul de muncă, de trai şi de învăţătură a victimelor, astfel dânsul fiind avertizat despre răspunderea pentru nerespectarea măsurilor de protecţie indicate, nu a executat măsurile de protecţie stabilite de instanţa de judecată prin ordonanţa de protecţie a victimelor violenţei în familie din data de 25 noiembrie 2024 şi ilegat, la data de 09 ianuarie 2025, aproximativ la orele 23:30 min., aflându-se în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, ilegal a pătruns în locuinţa victimelor Postu Nicoleta şi Postu Paula, unde a provocat un conflict cu numita Postu Nicoleta şi totodată aplicând în privinţa acesteia violenţa fizică manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 202523P0008 din 10.01.2025 sub formă de echimoze pe antebraţul drept şi la nivelul articulaţiei radiocarpiene mâna dreaptă, care se califică ca vătămarea corporală neînsemnată a integrităţii corporale şi a sănătăţii.

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de **art.320[1] Cod penal**, cu indicii: „neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie".

Tot el, la 10 ianuarie 2025, aproximativ la orele 00:20 min., aflându-se in domiciliul cet. Postu Nicoleta, amplasat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, având scopul sustragerii deschise a bunurilor alte persoane, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, conştientizând despre pericolul social şi totodată despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, aplicând violenţa fizică în privinţa numitei Postu Nicoleta, prin violenţa fizică, în mod deschis a sustras de la Postu Nicoleta un telefon mobil de marca/model „iPhone 14 Pro Max" la preţul de 30000 lei, cauzându-i părţii vătămate un prejudiciu material în suma de 30000 lei.

Acțiunile inculpatului, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de **art.187 alin. 2) lit. e)** Cod penal, conform indicilor, *„Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşit cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei".*

În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe:

Partea vătămată Postu Nicoleta, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că, îl cunoaște pe Postu Sorin, estre fostul ei soț, au împreună un copil minor. Sunt oficial divorţaţi. Pe parcursul anului 2024, au fost instituite 3 ordonanţe de protecţie, prima a fost aplicată la data de 16 mai 2024, aplicată la Judecătoria Cahul, sediul Central, pe parcursul a 90 zile, lui Postu Sorin îi era interzis să se apropie de ea şi de copil şi interzisă orice fel de interacţiune, în acea perioadă era sunată de Postu Sorin încontinuu şi era amenințată cu răfuiala fizică. La data de 23 iulie 2024 a fost contactată pe rețeaua de socializare Vaiber de către Postu Sorin cu pretextul, pentru a vorbi cu copilul minor. A făcut capturi ale conversației și le-a predat poliţiei. Pe parcursul acelor 90 zile, pe data de 27 iulie 2024, la amiază Postu Sorin a venit la ea acasă ca să vadă copilul, în s. Antonești, r-nul Cantemir. Nu ţine minte dacă Postu Sorin a preîntâmpinat-o că vine, cel mai probabil i-a comunicat, însă ea i-a spus că nu are dreptul de a se apropia de domiciliul ei. Postu Sorin a întrat în ogradă, ea era în casă cu uşa încuiată, Postu Sorin a sunat la poliţie, ea la fel. La data de 28 iulie 2024, a venit la ea, Postu Sorin a intrat în ogradă, ea era în casă cu uşa încuiată, iar Postu Sorin a stricat uşa, a intrat în casă şi a aplicat violenţa fizică asupra sa, ea era acasă cu cumnata sa Axenti Dumitrița. A strigat la cumnata sa ca să sune la poliţie, iar Postu Sorin a mers spre ea, pentru a-i lua telefonul din mână, ca să nu apeleze poliţia, însă nu a reuşit să i-a telefonul, a lăsat-o şi a plecat, iar ulterior au apelat la ”112”. A mai fost o ordonanţă încălcată, asupra copilului minor, doar în privinţa ei. Ordonanţa asupra copilului minor nu a fost încălcată. În luna ianuarie 2025, a fost apelată de Postu Sorin, care solicita explicaţii, și i-a spus că vine la ea, nu a luat în serios acest lucru, deoarece anterior a mai comunicat asta şi nu venea, iar pe la ora 23:00 la 09 ianuarie 2025, s-a culcat cu copilul, la ea în cameră a venit Axenti Dumitrița şi i-a spus că bate cineva la uşă, a ieşit, a descuiat uşa, a ieşit afară pentru a nu face gălăgie, Postu Sorin fiind cu încă un cunoscut, au refuzat, au intrat în casă, urma să discute normal. În urma dicuţiilor dintre ei s-a iscat un conflict, Postu Sorin i-a luat telefonul în mod forţat din mână, a strâns-o puternic de mână și i-a luat telefonul, în acel moment Axenti Dumitriţa a intrat încercat să o ajute, dar Postu Sorin i-a luat telefonul şi a plecat.

La întrebările participanților la proces partea vătămată a declarat că, la 25 noiembrie 2024 a fost emisă ordonanţa de protecţie pe o perioadă de 60 zile, la 10 ianuarie 2025 ordonanța era în vigoare. Postu Sorin a aplicat forţa fizică, a apucat-o de mână şi a rămas cu vânătăi, a sunat atunci la poliţie iar. Expertul judiciar în raportul de constatare a indicat Vătămări corpolare neînsemnate. S-a adresat la medicul legist când Postu Sorin a lovit-o la cap, la fel au fost stabilite vătămări corporale neînsemnate. Acest telefon i-a fost dăruit de Postu Sorin, în schimbul a 3 telefoane ale sale deteriorate de Postu Sorin în timpul căsniciei. Forţa fizică i-a fost aplicată pentru a-i lua telefonul. Telefonul este de marca/model ”iPhone 14 Pro Max”, în valoare de 30.000 lei. Are pretenţii materiale şi morale faţă de Postu Sorin. Nu poate să se exprime asupra pedepsei aplicate, dar dorește să aibă o siguranţă că ceia ce a fost nu va mai fi şi urmează să fie liberă în acțiuni. Suma prejudiciului materiale de 11.000 lei, este suma pentru uşa deteriorată de către Postu Sorin. Cheltuielile sunt deoarece a schimbat uşa. La 10 ianuarie 2025, ea era proprietarul telefonului. Anterior a mai fost acostată de către Postu Sorin la 27 ianuarie 2025, când se îndrepta spre casă de la serviciu de la poliţia de frontieră, cu maşina personală, Postu Sorin a oprit-o forţat pe traseu, au coborât colegii ei din maşină şi au atenuat situaţia. A rămas cu traume psihologice în urma acțiunilor agresorului, ea şi fiica sa merg la psiholog pentru a scăpa de teamă. În urma acestui conflict a fost afectată şi pe plan profesional. Pe fiica sa Paula a afectat-o comportamentul tatălui, s-a inhibat, dereglări în vorbire. Starea de teamă mai persistă. Au fost emise 4 ordonanţe de protecţie. În prima nu era interdicţia de a comunica cu copilul minor. Prima dată a venit pentru a lua copilul minor la domiciliul lui, însă ea i-a spus că ar trebui

să facă legătura prin altcineva, şi urma să stabilească un grafic de întrevederi. Graficul de întrevederi nu a fost întocmit, deoarece tatăl a refuzat să se prezinte la Asistența socială. A doua oară tot motiva că vrea să vadă copilul. A treia oară tot dorea să vadă copilul şi să retragă cererea de divorţ. A patra oară a venit doar ca să discute cu ea. Ea era cu copilul în braţe şi a căzut cu tot cu copil, din acel moment i s-a făcut frică de tatăl ei şi nu mai dorea să meargă la el. A stricat uşa pe data de 28 iulie 2024, uşa era instabilă, întra frig, nu mai putea fi reparată. Nu cunoaște dacă Postu Sorin a fost la ei şi a vorbit cu tatăl ei Axente Victor. Telefonul l-a procurat Postu Sorin, a fost procurat în credit, i-a fost dăruit la schimbul a 3 telefoane anterior deteriorate de Postu Sorin. Acele 3 telefoane au fost stricate pe perioada căsniciei, nu au legătură cu încălcările ordonanței. La rudele sale Postu Sorin nu a deteriorat telefoanele. Echivalează costul a celor 3 telefoane, cu costul celui dăruit. Le-a aruncat acele 3 telefoane, deoarece nu mai avea ce face cu ele. La data de 09 ianuarie 2025, când i-a luat telefonul a comunicat că este al lui. În timpul căsătoriei a cumpărat o casă, şi urmează să o împartă. Maşina este a sa personală, ea a procurat-o, creditul de 80.000 lei a lui Postu Sorin nu cunoaște pentru ce a fost luat. Nu este fidejusorul lui Postu Sorin pe creditele lui. Ea nu are siguranţa că Postu Sorin nu se va mai apropia de ea. Solicită să fie pedepsit conform legii. Telefonul mobil este la ea, şi nu are pretenţii faţă de inculpat la acest telefon. Nu cunoaște dacă Postu Sorin i-a dat suma de 5000 lei fratelui ei. Acte de proprietate la moment actual nu are nimeni, casa fiind pe bunelul decedat, testamentul este pe fratele ei iar la moment sunt în proces de efectuarea actelor. Fratele este pe linie paternă. Uşa a fost instalată de fratele ei. Este corect că pe parcursul căsătoriei au procurat o casă cu Postu Sorin şi inclusiv telefonul mobil. Ar dori ca Postu Sorin să nu fie privat de libertate, aşa cum ar vrea să îi fie achitat prejudiciul material şi moral şi trebuie să achite pensie alimentară fiicei. Are de achitat datorii.

Martorul Axente Dumitrița fiind audiată în ședința de judecată, la întrebările instanței și a participanților la proces a declarat că, îl cunoaște pe Postu Sorin şi Postu Nicoleta. În anul 2024, nu cunoaște când, Postu Sorin a spart uşa, era în casă ea împreună cu Postu Nicoleta şi copiii. Postu Sorin a întrat în casă şi a lovit-o pe Nicoleta cu palma după cap, de la ce dânsa a căzut pe dormitor cu copilul pe care îl avea în braţe. Ea a încercat să sune la poliţie, iar Postu sorin dorea să îi ea telefonul, însă nu a reuşit şi a plecat. Postu Sorin nu cunoaște din ce motiv a venit la domiciliul lui Postu Nicoleta. În acea perioadă era ordonanţă de protecţie, Postu Sorin nu avea dreptul de a se apropia de domiciliul ei. Cunoaște despre alte conflicte care au avut loc între ei. Un conflict în bucătărie a fost, în luna ianuarie anul 2025, i-a spus lui Nicoleta că bate cineva la uşă, Nicoleta a deschis, era Postu Sorin, au mers la bucătărie să discute, dar peste scurt timp se auzea gălăgie, când a întrat el era deasupra ei, jos la podea, i-a spus că sună poliția, însă Postu Sorin i-a luat telefonul lui Postu Nicoleta şi a plecat, asta este tot ce a văzut, la mâna dreaptă avea o vânătaie. În ianuarie Postu Nicoleta avea ordonanţă de protecţie, Postu Sorin nu trebuia să se apropie de ea. Nu mai cunoaște alte cazuri când au fost încălcate ordonanţele de protecţie. Postu Nicoleta s-a schimbat în urma conflictelor cu Postu Sorin. Lui Postu Nicoleta îi este frică de Postu Sorin. Fiicei ei tot îi este frică de tată. Nu mai era nimeni când erau conflictele. Telefonul a fost dat în schimbul a celor trei telefoane deteriorate. Soţul ei, fratele Nicoletei, i-a dăruit un telefon. Soţul ei este peste hotare. Nu cunoaște detalii, nu a spus nimic Postu Sorin atunci când i-a luat telefonul.

În susținerea acuzării, procurorul a mai prezentat în calitate de probe următoarele documente: - ***Cererea din 23 iulie 2024 parvenită de la cet. Postu Nicoleta****, prin care solicită atragerea la răspundere a lui Postu Sorin, care cunoscând despre existența ordonanţei de protecţie din 16.05.2024, conform căreia îi este interzis comunicarea cu ea prin telefon şi reţele*

de socializare, îi scrie permanent mesaje. (f.d.29, voi. I); - ***Procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiuunii din 30 iulie 2024,*** *prin intermediul căruia s-a constatat că în perioada 23.07.2024 - 28.07.2024, cet. Postu Sorin, a.n. 023.10.1996, a încălcat ordonanţa de protecţie aplicată victimei Postu Nicoleta, a.n. 1998, loc. sat. Antoneşti, r-ul Cantemir, la domiciliul acesteia (f.d.5, voi. I);* - ***Plângerea din 27 iulie 2024 parvenită de la cet. Postu Nicoleta,*** *prin care solicită atragerea la răspundere a soţului Postu Sorin, a.n. 1996, cu care se află în proces de divorţ, care la data de 27.07.2024, orele 14:00, a încălcat ordonanţa de protecţie întocmită pe un termen de 90 zile, care a fost întocmită la data de 15.05.2024 (f.d.. 7 Vol. I);* -***procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 27 iulie 2025,*** *conform căruia cercetării a fost supus locul comiterii infracţiunii şi anume domiciliul cet. Postu Nicoleta, amplasat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir (f.d.8, Vol. I);* - ***Plângerea din 28 iulie 2024 parvenită de la cet. Postu Nicoleta****, prin care solicită atragerea la răspundere a soţului Postu Sorin, a.n. 1996, care la data de 28.07.2024, a pătruns în domiciliul ei şi a agresat-o fizic şi totodată a numit-o cu cuvinte injurioase, ultimul deseori o telefonează şi o ameninţă cu răfuială fizică. Acesta are ordin de restricţie până la data de 13.08.2024 (f.d.16, Vol. I);* - ***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 28 iulie 2025,*** *conform căruia cercetării a fost supus locul comiterii infracţiunii şi anume domiciliul cet. Postu Nicoleta, amplasat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir (f.d.17, Vol. I);* - ***conversaţia pe reţeaua de socializare,*** *purtată între Postu Nicoleta şi Postu Sorin, pe patru file (f.d.31-34, vol. I);* - ***Procesul-verbal de examinare din data de 20 februarie 2025,*** *conform căruia examinării a fost supuse conversaţia pe reţeaua de socializare, purtată între Postu Nicoleta şi Postu Sorin, pe patru file (f.d.35-36, Vol. I);* - ***Procesul-verbal cu privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă din 14 ianuarie 2025,*** *prin intermediul căruia s-a constatat că existând în privinţa lui Postru Nicoleta ordonanţă de protecţie pe un termen de 60 zile, obligându-1 pe Postu Sorin, a.n. 1996, să stea departe de locuinţa victimei Postu Nicoleta cât şi de victimă începând cu data de 25.11.2024, Postu Sorin la data de 10.01.2024, a încălcat-o numind-o şi agresând-o fizic pe Postu Nicoleta (f.d.62, Vol.I);* - ***Plângerea din 10 ianuarie 2025 parvenită de la cet. Postu Nicoleta,*** *prin care solicită atragerea la răspundere a fostului soţ Postu Sorin, a.n. 1996, care la data de 09.01.2025, în jurul orei 23:30, a încălcat ordonanţa de protecţie, tot odată încercând să-i ia telefonul mobil din mână a strâns cu putere de mâna dreaptă, ulterior fiind trântită la sol (f.d.63, Vol. I);* - ***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 10 ianuarie 2024,*** *conform căruia cercetării a fost supus locul comiterii infracţiunii şi anume domiciliul cet. Postu Nicoleta, amplasat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir (f.d.65, Vol. I);* - ***Raportul psihologic nr. 5 din 04.01.2025,*** *conform căruia s-a stabilit că Postu Nicoleta a fost traumată fizic şi psihic, fiind stabilit diagnosticul: tulburare bipolară cu elemente psihotice, tulburare de panică, tulburare obsesiv-compulsivă, tulburare de stres posttraumatică, tulburare de somn şi dereglări de nutriție, fobie specifică (f.d.169-170, Vol. I);* - ***Ordonanţa de protecţie nr. 2o/pr-19/2024 din 16 mai 2024***, *dispusă de către Judecătoria Cahul (sediul Central) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei in familie" şi prevederile art. 278/3- 287/7 Cod de procedură civilă, prin care Postu Sorin a fost obligat pe termenul de 90 zile, începând cu data de 16 mai 2024, să nu se apropie de imobilul situat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, în care locuieşte victima; să stea departe de locul aflării victimei la o distanţă de cel puţin 200 m ce ar asigura securitatea victimei; excluzând orice contact vizual cu ea, şi excluzând orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă poştală sau în alt mod, cu victima (f.d.202-29, vol. I);* - ***Ordonanţa de protecţie nr. 2o/pr-9/2024 din 25 noiembrie 2024****, dispusă de către Judecătoria Cahul (sediul*

Central) în conformitate cu dispoziţiile normative circumscrise de art. art. 14-15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 „Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei in familie" şi prevederile art. 278/3-287/7 Cod de procedură civilă, prin care au fost instituite măsuri de protecţie în privinţa victimei violenţei în familie Postu Nicoleta, a.n. 20.10.1998 şi Postu Paula, a.n. 21.01.2021, prin care Postu Sorin a fost obligat pe termenul de 60 zile, începând cu data de 25 noiembrie 2024, să stea departe de locuinţa victimelor domiciliate în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir: sa stea departe de locul aflării victimelor; interzicerea oricărui contact cu victimele; interzicerea de a vizita locul de muncă, de trai şi de învăţătură a victimelor (f.d.194-198, vol. I); - ***Raportul de constatare medico-legală nr. 202413P0132 din 29.07.2024****, conform căruia în urma examinării medico-legale a cet. Postu Nicoleta, a.n.1998, careva leziuni corporale vizibile în regiunea occipitală n-au fost depistate, lipsesc (f.d. 23-24, vol. I); -* ***Raportul de constatare medico-legală nr. 202523P0008 din 10.01.2025*** *conform căruia la examinarea medico-legală a cet. Postu Nicoleta, a.n. 1998, s-au constatat: echimoze pe antebraţul drept şi la nivelul articulaţiei radiocarpiene mâna dreaptă, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, nu condiţionează dereglarea sănătăţii, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau sănătăţii (f.d.73-74, vol. I).*

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe:

Inculpatul Postu Sorin**,** fiind audiat în ședința de judecată vina în comiterea infracțiunilor a recunoscut-o *parțial* în privința episoadelor privind încălcarea ordonanțelor de protecție, declarând că, la 16 mai 2024, l-a sunat pe socrul său şi a întrebat dacă fosta soţie Postu Nicoleta este acasă pentru a se apropia de copil, aşa cum cine nu avea cine să-l scoată la cei 200 metri şi să se apropie de domiciliu şi se ducea şi îi ducea mâncare şi haine copilului şi cu ce putea ajuta, se juca cu copilul. Pe data de 23 iulie 2024, s-a dus la copilul său, a sunat-o pe Postu Nicoleta să îi dea fata să vorbească cu ea. Prin ordonanţă era interzis de a o contacta telefonic. Tatăl socru nu era acasă şi de aceea a sunat-o pe fosta soţie. La data de 27 iulie 2024, s-a dus să vadă fata şi să vorbească cu Postu Nicoleta şi de ce a pus fata pe internet cum cineva o sărută. A fost la domiciliul lui Postu Nicoleta la 27 iulie 2024. De două ori a încălcat ordonanţa, scopul a fost de a vedea copilul. La data de 28 iulie 2024, nu a contact-o pe Postu Nicoleta, dar s-a dus la tata socru, acesta i-a spus că poate veni, i-a dus un pachet cu produse, acolo Postu Nicoleta era acasă, aceasta era cu fata în braţe şi a întrebat-o de ce a pus fata cu altcineva dacă sunt împreună, a împins-o și aceasta a căzut pe pat. Nu i-a aplicat lovituri în regiunea capului. Recunoaște şi episodul acesta că a încălcat ordonanţa de protecție, la data de 25 noiembrie 2024, a fost emisă o altă ordonanță, iar pe data de 09 ianuarie 2025, era orele 10:00, sau după amiază, a dus lemnele şi le-a descărcat, i-a ajutat s-a mai jucat cu fata şi apoi a plecat. Pe Postu Nicoleta a sunat-o vărul lui, Rusu Mihail, acesta i-a spus să meargă să bea o cafea, au ajuns în satul Antoneşti, era ora 21:30, a intrat în ogradă, a bătut la uşă şi a ieşit Postu Nicoleta, Rusu Mihail a intrat în casă şi i-a spus să intre şi el, a intrat au servit câte o cafea, au discutat şi Rusu Mihail a ieşit primul şi el apoi a ieşit şi i-a luat telefonul din buzunarul lui Postu Nicoleta. Axenti Dumitriţa era în casă şi a văzut cum i-a luat telefonul, aceasta era în altă cameră, şi a venit şi l-a muşcat de mână ca să îi dea drumul lui Postu Nicoleta că a vrut să îi i-a telefonul lui Postu Nicoleta. Recunoaște că din nou a încălcat ordonanţa de protecție. Recunoaște că a comise astfel de infracţiuni. Îi pare rău de cele comise. Și-a cerut iertare de la Postu Nicoleta, şi acum își cere iertare de la ea pentru cele întâmplate. Telefonul mobil este al lui, el i l-a dat lui Postu Nicoleta să-l folosească, să vorbească cu fata. A procurat telefonul la 21.10.2023, i-a fost eliberat bonul de plată, este de marca/model "iPhone 14 ProMax", în perioada dată încă era în căsătorie cu Postu Nicoleta. I-a

luat telefonul pentru că era propriul lui bun, aşa cum i l-a dat pentru a se folosi şi vorbi cu fata. Postu Nicoleta i-a spus că nu i-l dă, că el anterior i-a stricat 3 telefoane, primul i l-a stricat, el i l-a achitat, i-a dat banii, al doilea telefon l-a stricat fata, dar al treilea telefon, se jucau cu fata şi s-a stricat. Mama lui a plătit creditul de pe telefonul procurat. A fost acţionat odată în instanţă că nu a achitat rata la telefon, apoi a achitat deodată suma de 35 000 lei. Telefonul l-a luat cu scopul de a îl da fetiţei. El a luat telefonul şi după două zile i l-a dat înapoi, aşa cum îi era jale de ea şi până îşi va lua alt telefon să se folosească de el. Era mai devreme când a luat telefonul, era ora 02:00 dimineața, în data de 10 ianuarie 2025, şi după două zile i l-a întors. I-a dat telefonul lui Postu Nicoleta cu scopul de folosinţă. Nu recunoaște capătul de învinuire adus, el i l-a luat că era bunul lui. Telefonul era procurat în timpul căsătoriei, aveau şi casă în timpul căsniciei, nu a partajat averea şi nu a reuşit să discute referitor la partajare, Postu Nicoleta voia bani din costul casei, au fost discuţii superficiale referitor la împărţirea averii. Alte bunuri în afară de casă şi telefoane nu aveau pe perioada căsătoriei. Recunoaște că a încălcat ordonanţele de protecţie de patru ori, însă vina referitor la jaf asupra bunului/ telefonul mobil nu o recunoaște. Promite că nu va mai comite careva fapte, îi pare rău de cele întâmplate. Dacă nu va fi arestat, va face cumva să îi achite prejudiciul lui Postu Nicoleta, poate nu tot prejudiciul, parţial este de acord cu prejudiciul la suma de 60000 lei. Nu a stricat uşa, aceasta era bună. Casa îi aparţine lui Axenti Victor, aceasta este înregistrată pe numele acestuia, respectiv uşa îi aparţine acestuia. Axenti Victor nu a înaintat careva acţiuni referitor la prejudiciul adus acestuia. Cele patru episoade le recunoaște, însă ce ţine de jaful telefonului nu îl recunoaște, este bunul lui. Nu a aplicat violenţă faţă de Postu Nicoleta în momentul când a luat telefonul. Telefonul era în mâna lui Postu Nicoleta, aceasta îl ţinea dar nu a lovit-o. Când a tras telefonul poate s-a lovit puțin. Nu admite că ar fi putut apărea careva vânătăi. Violenţă fizică faţă de Postu Nicoleta nu a aplicat. Este de acord să achite cheltuielile judiciare. El îi achită în fiecare lună fetei, acum trebuie să îi achite suma de 10 000 lei. Postu Nicoleta este la evidenţă în domiciliul părinţilor ei. Nu cunoaște cum sunt bunurile şi ale cui. Uşa nu a stricat-o. Cheltuielile ce ţine de asistența juridică acordată de către avocat părții vătămate să fie încadrate în suma de 50 000 lei. Promite că nu va mai avea nimic cu Postu Nicoleta. Recunoaște cele comise şi faptul că a greşit.

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatul în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține statuările practicii judidiciare naționale, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate

și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.[1]

În privința inculpatul Postu Sorin, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 CoEDO, inculpatul i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele. Astfel, vinovăția inculpatului Postu Sorin se confirmă atât prin declarațiile părții vătămate: Postu Nicoleta, cât și prin declarațiile martorului Axenti Dumitrița, precum şi prin probele materiale acumulate la cauza penală.

Mai mult ca atât, inculpatul Postu Sorin în cadrul cercetării judecătorești a declarat că recunoaște parțial vinovăția în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal, pentru toate episoadele indicate în actul de învinuire din data de 23 iulie 2024, 27 iulie 2024, 28 iulie 2024 și 09 ianuarie 2025, însă referitor la capătul de acuzare în baza art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, nu-l recunoaște și solicită achitarea sa deoarece fapta comisă de el nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel instanţa de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăţia inculpatului Postu Sorin, în comiterea componenţelor de infracţiune prevăzute de:

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 23 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 27 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 28 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 09 ianuarie 2025) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 187 alin. (2) lit. e), Cod penal, cu indicii: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurile altei persoane, săvărşit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei*;

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

---

[1] Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiție a RM, nr. 10 din 24 februarie 2000, pct. 4.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţă permit cu certitudine a constatat că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunilor prevăzute de:

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 23 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 27 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 28 iulie 2024) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 320[1] Cod penal, (episodul din 09 ianuarie 2025) cu indicii: *neexeutarea intenționată a măsurilor stabilire de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*;

- art. 187 alin. (2) lit. e), Cod penal, cu indicii: *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurile altei persoane, săvărşit cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei*.

În continuare, instanța reține că apărătorul inculpatului, avocatul Chiriacov Grigore, a formulat critici referitor la încadrarea juridică a infracțiunilor expusă în actul de învinuire, solicitând ca pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, episoadele din 23 iulie 2024, 27 iulie 2024 și 28 iulie 2024 să fie calificate de către instanța de judecată ca fiind o infracțiune prelungită deoarece acțiunile au fost comise de către inculpat ca urmare a încălcării a unei singure ordonanțe de protecție emisă de judecătoria Cahul sediul Central la 16 mai 2024, prin urmare inculpatul să fie condamnat pentru 2 capete de acuzare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal ca urmare a încălcării ordonanței de protecție din 16 mai 2024 și 25 noiembrie 2024, și să fie stabilită o pedeapsă pentru concurs de infracțiuni dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut vina, o pedeapsă minimă prevăzută de art. 320[1] Cod penal cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Cu referire la acest aspect invocat de partea apărării instanța relatează că, potrivit art. 30 Cod penal, (1) se consideră infracţiune prelungită fapta săvîrşită cu intenţie unică, caracterizată prin două sau mai multe acţiuni infracţionale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracţiune.

(2) Infracţiunea prelungită se consumă din momentul săvîrşirii ultimei acţiuni sau inacţiuni infracţionale.

Analiza elementului „intenție unică”: Acest element fundamental impune ca autorul să acționeze cu o singură hotărâre criminală, continuă pe parcursul săvârșirii tuturor actelor individuale. Importanța acestui aspect mental constă în capacitatea sa de a distinge infracțiunea prelungită de situațiile în care mai multe infracțiuni separate sunt comise, fiecare putând fi motivată de o intenție distinctă. Intenția unică trebuie să existe fie de la început, fie să apară în timpul săvârșirii primului act, dar înainte de finalizarea acestuia (intenție supravenită). *Dacă hotărârea de a comite acte identice ulterioare se naşte abia după consumarea primului act, se consideră că există o nouă intenție și, prin urmare, infracțiuni multiple.* Această cerință a unității de intenție este esențială pentru a considera o serie de acțiuni ca fiind parte a unei singure infracțiuni prelungite, deoarece leagă diferitele acte într-un demers criminal unitar.

Analiza elementului „două sau mai multe acțiuni infracționale „identice”: Definiția legală stipulează necesitatea a cel puțin două acțiuni care, în mod individual, ar putea constitui infracțiuni și care trebuie să fie de același tip. Termenul „identice” sugerează că aceste acțiuni trebuie să se încadreze, în general, sub aceeași normă juridică. Cu toate acestea, în doctrina juridică se dezbate dacă această identitate trebuie să fie strictă sau dacă o anumită similitudine ar putea fi suficientă, având în vedere unitatea de intenție. Unii experți consideră că, atâta timp cât acțiunile constituie același tip de infracțiune și sunt animate de aceeași intenție, cerința de identitate ar putea fi interpretată cu o anumită flexibilitate. Această pluralitate de acțiuni identice distinge infracțiunea prelungită de infracțiunile unice, care se realizează printr-un singur act

Analiza elementului „un singur scop”: Toate acțiunile infracționale identice trebuie să fie îndreptate spre realizarea unui singur obiectiv sau scop criminal. Dacă, deși acțiunile sunt similare, ele sunt efectuate cu scopuri diferite, nu se poate vorbi de o infracțiune prelungită. Acest unic scop consolidează ideea unui efort criminal unificat, asigurând că acțiunile repetate nu sunt incidente izolate, ci etape către un rezultat criminal comun, prevăzut de autor de la început sau într-o fază incipientă a activității sale. Cerința unui singur scop subliniază aspectul infracțiunii, arătând că acțiunile făptuitorului sunt orientate spre un anumit rezultat final.

Analiza elementului „alcătuind în ansamblu o infracțiune”: În ciuda multiplicității actelor individuale, prezența intenției și a scopului unic face ca acestea să fie considerate, din punct de vedere juridic, ca o singură infracțiune continuă. Aceasta înseamnă că, la momentul calificării juridice, trebuie să se țină cont de totalitatea acțiunilor, care vor fi încadrate sub o singură normă penală. Expresia „alcătuind în ansamblu o infracțiune” indică faptul că actele individuale, deși își păstrează natura criminală, își pierd relevanța separată în vederea calificării juridice finale, accentul fiind pus pe ansamblul conduitei ca manifestare a unui singur proiect criminal.

Momentul consumării infracțiunii prelungite: Conform articolului 30 alineatul (2) Cod penal, infracțiunea prelungită este considerată consumată în momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale. Acest aspect este crucial pentru stabilirea termenului de prescripție a răspunderii penale și pentru alte calcule juridice. Faptul că momentul consumării este legat de ultimul act reflectă tratarea seriei de acțiuni ca o singură infracțiune, asigurând că termenele legale încep să curgă abia după încetarea întregii conduite criminale.

Drept exemplu de infracţiune unică prelungită poate servi cazul sustragerii pe ascuns a bunurilor unei persoane, atunci când făptuitorul recurge la sustragerea pe părţi (prin mai multe episoade) a bunurilor victimei ori cazul punerii în circulaţie, pe părţi, a semnelor băneşti false (în fiecare zi câte o parte din suma dorită), sau cazul coruperii active, atunci când făptuitorul transmite pe părţi (în rate) suma de bani necesară pentru a fi îndeplinită sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acţiuni în exercitarea funcţiei sale sau contrar acesteia de către persoana publică sau persoana publică străină.

La caz, instața reține că intenția unică a inculpatului Postu Sorin de a comite infracţiunile prevăzute de art. 320[1] Cod penal, s-au consumat în diferite zile (i.e. 23 iulie 2024, în care intenția lui Postu Sorin a fost încălcarea ordonanţei de protecţie, urmărind scopul: - contactarea părţii vătămate Postu Nicoleta prin intermediul reţelelor de socializare; ulterior la data de 27 iulie 2024, intenția lui Postu Sorin a fost încălcarea ordonanţei de protecţie, urmărind scopul: - apropierea ilegală de domiciliul părţii vătămate Postu Nicoleta; ulterior la data de 28 iulie 2024, intenția lui Postu Sorin a fost încălcarea ordonanţei de protecţie, urmărind scopul: - provocarea unui conflict cu partea vătămată Postu Nicoleta, numind-o licențios și totodată aplicându-i lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i suferinţe fizice; ulterior la data de 09 ianuarie 2025, intenția lui Postu Sorin a fost încălcarea ordonanţei de protecţie, urmărind scopul: - pătrunderea ilegală în locuinţa părţii vătămate Postu Nicoleta și Postu Paula, unde a provocat un conflict cu Postu Nicoleta și totodată aplicând violența fizică manifestată prin aplicarea de lovituri cu pumnul în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 202523P0008 din 10.01.2025, leziuni corporale sub formă de echimoze pe antebraţul drept și la nivelul articulației radiocarpiene mâna dreapta, care se califică ca vătămarea corporală neînsemnată.

Astfel, în speță, infracţiunile prevăzute de art. 320[1] comise de către inculpatul Postu Sorin, au fost consummate în zilele de 23 iulie 2024, 27 iulie 2024, 28 iulie 2024 și 09 ianuarie 2025, și ţinând cont de interpretarea elementelor infracțiunii prelungite specificate supra, prin care se indică că intenția unică trebuie să existe fie de la început, fie să apară în timpul săvârșirii primului act, dar înainte de finalizarea acestuia (intenție supravenită). *Dacă hotărârea de a comite acte identice ulterioare se naşte abia după consumarea primului act, se consideră că există o nouă intenție și, prin urmare, infracțiuni multiple*, ceea ce denotă că la caz nu se întrunesc condiţiile unei infracțiuni prelungite după cum sugerează partea apărării.

În continuare instanța reține că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.320[1] Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării de la executare a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În speță, instanța de judecată apreciază că Postu Sorin a atentat la relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării de la executare a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, prin faptul că a încălcat Încheierea Judecătoriei Cahul (sediul Central) și Ordonanța de protecție nr.2o/pr-19/2024 din 16 mai 2024, precum și a încălcat a încălcat Încheierea Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) și Ordonanța de protecție nr.2o/pr-9/2024 din 25 noiembrie 2024, în modul constatat al prezentei sentințe.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.320[1] Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de neexecutare a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Infracțiunea specificată la art.320[1] Cod penal, este o infracțiune formală. Aceasta se consideră consumată din momentul încetării activităţii infracţionale sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

Analizând mijloacele de probă prezentate de acuzare în susținerea învinuirilor formulate, instanța de judecată apreciază că în toate acțiunile inculpatului Postu Sorin sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.320[1] Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.320[1] Cod penal, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenţie directă.

Instanța de judecată apreciază că în cazul de față, inculpatul Postu Sorin a acționat cu intenție directă, ceea ce înseamnă că acesta își dădea seama de caracterul faptei sale.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.320[1] Cod penal, potrivit art.21 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.

La momentul comiterii infracțiunii și anume perioada de timp din (23 iulie 2024, 27 iulie 2024, 28 iulie 2024 și 09 ianuarie 2025) inculpatul Postu Sorin avea vârsta de 29 ani și era responsabil.

Respectiv, inculpatul Postu Sorin întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.320[1] Cod penal.

Instanța de judecată reține că prevenirea şi combaterea violenţei în familie fac parte din politica naţională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea şi sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislaţiei cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei şi bărbaţi constituie elementul-cheie în prevenirea violenţei asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporţionat, dar și faptul că și copiii şi bărbaţii pot fi de asemenea victime ale violenţei, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

În acest sens, instanța consideră a fi pertinente soluției *mutatis mutandis*, constatările Curții în cauza Eremia şi alţii împotriva Moldovei (cererea nr. 3564/11) în care a fost stabilit stabilit că, în pofida faptului că cunoşteau despre acest abuz, autorităţile nu au luat măsuri eficiente faţă de soţul d-nei Eremia pentru a o proteja de acţiunile permanente de violenţă domestică. De asemenea, Curtea a considerat că, în pofida faptului că acţiunile violente ale soţului dnei Eremia faţă de soţia sa erau manifestate în prezenţa fiicelor dnei Eremia, şi astfel au avut efecte negative de ordin psihologic asupra acestora, autoritățile nu au acționat deloc sau au acționat într-o măsură foarte neînsemnată pentru a preveni un asemenea comportament. În final, Curtea a considerat că atitudinea autorităților a contribuit la sporirea violenței şi a avut un caracter discriminatoriu față de dna Eremia ca femeie.

Respectiv, instanța de judecată ținând cont de natura relațiilor sociale l-a care s-a atentat în raport cu Legea nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie și constatările CtEDO sub acest aspect, condamnă acțiunile de neexecutare intenţionată de către inculpat a ordonanţei de protecţie a membrilor familiei sale împotriva violenţei domestice, de către Postu Sorin, fapte care, sunt în strînsă legătură cauzală cu violenţa nemijlocită împotriva membrilor familiei şi generează recidivarea unor asemenea fapte social periculoase din partea agresorilor.

Potrivit art.2 al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, noțiunea de ”violență în familie” semnifică acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale

altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În același sens, conform art. 133^1 lit. a) Cod penal și art.3 alin.(2) lit. a) al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, stipulează că prin membru de familie în condiția de conlocuire se înțeleg persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

Astfel, constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 320^1 Cod penal, instanţa reţine că, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta există, a fost săvîrşită de inculpatul Postu Sorin şi constituie infracţiunile imputate, care se încadrează în latura obiectivă a infracțiunii, după indicii calificativi - neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, motiv pentru care va dispune condamnarea acestuia.

În continuare instanța reține că, prin acțiunile intenționate ale lui Postu Sorin s-a realizat și *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), Cod penal, prin faptul că, la 10 ianuarie 2025, aproximativ la orele 00^{20}, aflându-se în domiciliul cet. Postu Nicoleta, amplasat în sat. Antoneşti, r-nul Cantemir, având scopul sustragerii deschise a bunurilor alte persoane, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, conştientizând despre pericolul social şi totodată despre caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale ilegale, prevăzând urmările lor prejudiciabile şi dorind survenirea acestora, aplicând violenţa fizică în privinţa numitei Postu Nicoleta, prin violenţa fizică, în mod deschis a sustras de la Postu Nicoleta un telefon mobil de modelul „iPhone 14 Pro Max” la preţul de 30000 lei, cauzându-i părţii vătămate un prejudiciu material în suma de 30000 lei, acțiuni corect calificate de organul de urmărire penală conform componenței de infracțiune prevăzută de art.187 alin. (2) lit. e) Cod penal, conform indicilor, *„Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşit cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei”.*

Obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal corespunde, în majoritatea cazurilor, cu obiectul juridic special al furtului şi constituie relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiect material al sustragerii sau altor infracţiuni contra patrimoniului se consideră bunurile, care la momentul săvârşirii infracţiunii nu-i aparţin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui şi care se pot afla atât în posesia proprietarului, **cât şi în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosinţă bunuri.**

Aceste obiecte le reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor.

De asemenea, se reţine că gradul prejudiciabil al infracţiunilor contra patrimoniului decurge din însăşi natura valorilor sociale vătămate sau periclitate.

Raportând la caz, reieşind din declaraţiile părţii vătămate Postu Nicoleta, se reţine că obiect material al infracţiunii cercetate îl constituie bunul sustras (telefonul) de la persoana în cauză, la caz, Postu Nicoleta.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 187 alin. 2) lit. e), f) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul deschis de comitere.

În acelaşi timp, *latura obiectivă* a jafului se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deţinerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu este important faptul dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

Potrivit practicii judiciare naționale, sustragerea deschisă a averii persoanei se consideră fapta ce se derulează în prezenţa proprietarului sau altui posesor, ori în prezenţa unor persoane străine, făptuitorul fiind conştient ca persoanele prezente înţeleg caracterul ilegal al acţiunii lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acţiuni.

Jaful se consideră consumat dacă averea a fost sustrasă şi infractorul are o posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorinţa sa.

Drept violenţă nepericuloasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei (art. 187 alin. (2) lit.e) CP) se consideră vătămări neînsemnate (care nu au generat o dereglare a sănătăţii mai mult de 6 zile, nici pierderea capacităţii de muncă, ce rezultă din pct.74 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravităţii vătămării corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătăţii nr.99 din 27.06.2003, modificat prin Ordinul Ministerului Sănătăţii nr.654 din 16.08.2011) sau aplicarea intenţionată de lovituri ori săvârşirea altor acţiuni violente care au cauzat o durere fizică (art.78 alin. 1) Cod contravenţional), dacă aceste acţiuni nu au creat pericol pentru viaţa şi sănătatea victimei. Pentru calificarea acţiunilor nu are importanţă faptul cînd a fost aplicată violenţa nepericuloasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei ori ameninţarea cu o astfel de violenţă, şi anume: pînă la deposedarea de bunuri, concomitent cu aceasta sau nemijlocit după deposedare (dar pînă la consumarea sustragerii). Este esenţial ca, în toate acestea cazuri, violenţa nepericuloasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei ori ameninţarea aplicării acesteia să aibă destinaţia de facilitare a săvîrşirii sustragerii sau de reţinere la făptuitor a celor sustrase[2]

Latura subiectivă a jafului se caracterizează prin intenţie directă şi scop de profit, de a obţine avantaje materiale. Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârşirii faptei.

Subiectul infracţiunii de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane este persoana fizică responsabilă, care la data comiterii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani.

Instanța menționează că în cadrul dezbaterilor judiciare, apărătorul inculpatului, avocatul Chiriacov Grigore, a pledat ca pe capătul de acuzare în baza art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, inculpatul să fie achitat deoarece el este *de facto* proprietarul telefonului mobil de model „Iphone 14 Pro Max” însă partea vătămată Postu Nicoleta consideră că dreptul de proprietate îi aparține ei deoarece se folosește de telefon, respectiv între părți există un raport juridic civil și un litigiu de drept ce urmează să fie soluționat în procedura contencioasă în instanța de judecată competentă, deoarece părțile după desfacerea căsătoriei de către instanța de judecată la data de 06 decembrie 2024 (f.d.125, Vol. I), nu au partajat averea dobândită în timpul căsătoriei, iar telefonul mobil a fost procurat în timpul căsătoriei la 21.10.2023 (f.d.79-87, Vol. II), prin urmare telefonul mobil indicat este un bun ce constituie proprietate comună în devălmășie.

Cu referire la acest argument al părții apărării instanța indică că, potrivit art. 22 alin.(1) Codul familiei, *bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi pînă la încheierea căsătoriei şi*

[2] Hotărârea Plenului CSJ nr. 23 din 28 iunie 2004 ”Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”

bunurile primite în dar, obţinute prin moştenire sau în baza altor convenţii gratuite de către unul dintre soţi în timpul căsătoriei, sînt proprietate personală a fiecăruia dintre soţi.

Așadar, în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată Postu Nicoleta a indicat că a primit telefonul mobil de model „iPhone 14 Pro Max” de la inculpatul Postu Sorin ca recompensă pentru 3 telefoane ale ei, stricate de către Postu Sorin în timpul căsătoriei, astfel instanța conchide că telefonul mobil respectiv este proprietatea personală a lui Postu Nicoleta deoarece a fost transmis de către Postu Sorin lui Postu Nicoleta în baza unei convenții gratuite prin care aceasta avea dreptul să se folosească și să dispună de bunul mobil respectiv, inclusiv să dispună de bunul mobil prin eventuala vânzare a acestuia.

Or, potrivit art. 21 alin.(2) Codul familiei, fiecare dintre soţi este în drept să încheie convenţii prin care să dispună de bunurile comune, cu excepţia bunurilor imobile, acordul celuilalt soţ fiind prezumat.

Pe lângă acest aspect, legiuitorul indică expres că *Obiectul material* al infracțiunii de jaf se consideră bunurile, care la momentul săvârşirii infracţiunii inclusiv se pot afla atât în posesia proprietarului, **cât și în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosință bunuri.**

Așadar, instanța menționează că în speță nu este relevant faptul că Postu Sorin ar fi fost proprietarul prezumat al telefonului mobil de model „iPhone 14 Pro Max”, or din însuși declarațiile inculpatului instanța a dedus concluzia că bunul indicat a fost transmis spre folosință lui Postu Nicoleta, inclusiv pentru ca inculpatul Postu Sorin să poată vorbi cu copilul său minor Postu Paula, ceea ce în esență determină faptul că telefonul respectiv constituie un bun personal al lui Postu Nicoleta, fiindu-i trasmis în folosință de către Postu Sorin.

Instanța reține că, prin declarațiile sale de la judecarea cauzei inculpatul Postu Sorin a recunoscut indirect că la 10 ianuarie 2025, după ce a încălcat ordonanța de protecție și a venit la domiciliul lui Postu Nicoleta, a luat telefonul mobil de la Postu Nicoleta și i l-a reîntors după tocmai 2 zile, prin urmare instanța constată că la caz, este întrunită și componența de consumare a infracțiunii de jaf deoarece inculpatul Postu Sorin a avut o posibilitate reală de a folosi sau dispune de telefonul mobil la dorința sa.

Argumentele inculpatului Postu Sorin că a luat telefonul mobil din buzunarul lui Postu Nicoleta fără aplicarea violenței fizice față de partea vătămată, instanța le va aprecia ca pe o tactică de apărare formulată de către inculpat pentru a-și favoriza situația, or argumentele respective sunt combătute de către partea vătămată Postu Nicoleta și martorul Axenti Dumitrița, care indică că inculpatul Postu Sorin a aplicat forța fizică prin strângerea mâinii părții vătămate, smulgând cu forță telefonul mobil din mâna acesteia, iar aceste aspecte se confirmă inclusiv și prin probele materiale administrate conform probatoriului din dosarul penal, inclusiv cu *Raportul de constatare medico-legală nr. 202523P0008 din 10.01.2025* conform căruia la examinarea medico-legală a cet. Postu Nicoleta, s-au constatat: echimoze pe antebraţul drept şi la nivelul articulaţiei radiocarpiene mâna dreaptă, care au fost cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, nu condiţionează dereglarea sănătăţii, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau sănătăţii (f.d.73-74, vol. I).

În circumstanțele menționate, instanța de judecată reiterează că la capitolul dat s-au specificat normele care au fost încălcate de către inculpați, iar învinuirea constatată este una bine probată, determinată concret și clar, în lipsa de careva dubii sau interpretări eronate.

În continuare instanța de judecată notează că, *latura subiectivă* a infracțiunii specificate la art. 187 Cod penal, se caracterizează, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Circumstanţa agravantă prevăzută la lit. e) alin.(2) art.187 Cod penal presupune că violenţa nepericuloasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei, precum şi ameninţarea cu aplicarea unei asemenea violenţe, îndeplinesc rolul de modalităţi normative ale acţiunii adiacente din cadrul faptei prejudiciabile. Important este ca această acţiune adiacentă să fie realizată până la consumarea sustragerii. De asemenea, este important ca în toate aceste ipoteze acţiunea adiacentă să fie săvârşită în scopul de a asigura săvârşirea acţiunii principale - a sustragerii.

Subiectul acestei infracțiuni este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

În circumstanțele descrise, instanța de judecată apreciază obiectiv ansamblul de probe prezentate de acuzatorul de stat și constată în mod întemeiat că a fost dovedită indubitabil comiterea infracțiunii de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei.

Pe acest punct de analiză, instanța de judecată consideră că circumstanțele descrise supra arată clar și evident comiterea de către inculpatul Postu Sorin a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), Cod penal, astfel că careva dubii, sau neclarități vizând vinovăția acestuia, instanța de judecată nu a depistat, și prin urmare acțiunile inculpatului corect urmează a fi încadrate conform normei vizate.

Pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor probatoriul, probe care coroborează între ele, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpatul a comis inclusiv și infracțiunea imputată pe epizodul dat.

Motive de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate și martorului audiat, cu privire la circumstanțele cauzei instanța de judecată nu constată, or pe lângă faptul că declarațiile acestora au fost stabile pe durata întregului proces aceștia au și făcut declarațiile sub jurământ, fiind consecvente, expun șirul logic și cronologic al evenimentelor, nu trezesc nici un dubiu sau îndoială și sunt mai aproape de adevăr, decât versiunea expusă de către partea apărării.

Prin urmare, probele indicate sunt pertinente, concludente, utile şi veridice, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații şi nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită și în acest caz, urmează a fi condamnat în numele legii.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Postu Sorin la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Cu referire la individualizarea pedepsei:

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 şi 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanţa reiese din scopul pedepsei penale,

care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că, reieşind din prevederile art.16 Cod penal Postu Sorin a săvârşit un concurs de infracțiuni mai puțin grave și grave, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, iar în cazul infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, se prevede drept pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

Partea acuzării a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, (episodul din data de 23 iulie 2024), privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024 şi a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din data de 27 iulie 2024 privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din data de 28 iulie 2024 privind încălcarea ordonanței de protecție din 16 mai 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul din data de 09 ianuarie 2025 privind încălcarea ordonanței de protecție din 25 noiembrie 2024, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pe episodul de sustragerea deschisă a bunurilor de la partea vătămată Postu Nicoleta din data de 10 ianuarie 2025, procurorul a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. e), Cod penal, și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul inculpatului Postu Sorin, avocatul Chiriacov Grigore, a solicitat ca pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut vina, să fie stabilită o pedeapsă minimă pentru concurs de infracțiuni cu muncă neremunerată în folosul comunității. Pe episodul de sustragerea deschisă a bunurilor de la partea vătămată Postu Nicoleta din data de 10 ianuarie 2025, inculpatul să fie achitat.

Partea vătămată Postu Nicoleta a pledat pentru aplicarea unei pedepse non privative de libertate pentru ca inculpatul să aibă posibililtatea să recupereze prejudiciul moral cauzat și să achite pensia alimentară pentru copilul minor.

Apărătorul părții vătămate Postu Nicoleta, avocatul Procoavă Adrian, a susținut poziția părții vătămtate referitor la pedeapsă, și a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii civile ca întemeiată în modul cum a fost formulată.

Inculpatul Postu Sorin, în ședință de judecată a susținut poziția avocatului său referitor la aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320^1 Cod penal și a pledat pentru achitarea sa pe art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Postu Sorin, nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Postu Sorin, nu au fost stabilite şi invocate de către acuzatorul de stat.

Totodată, instanța de judecată, ţine cont, că inculpatul la evidența medicului narcolog sau psihiatru - nu se află, iar în cadrul ședinței de judecată și-a cerut scuze de la partea vătămată.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că inculpatul a săvârşit un concurs de infracțiuni: mai puțin grave, și gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanţe, vârsta inculpatului, comportamentul acestuia, starea socială şi familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul, primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu închisoare, instanţa de judecată reţine, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Totodată, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în

19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, prin *sentinţa Judecătoriei Cantemir din 26.11.2019, de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și suspendarea condționată a pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani (f.d.167, Vol.I), potrivit cazierului contravențional în perioada anilor 01.01.2018-29.07.2024, a comis 13 contravențiii de diferite categorii, inclusiv a fost sancționat prin hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 28 iunie 2024, în baza art. 78[1] Cod Contravențional ca urmare a violenței fizice aplicate față de fosta sa soție Postu N. (f.d.235, Vol. I).*

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră, generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din considerentele menționate instanţa consideră imposibilă aplicarea în privinţa inculpatului Postu Sorin a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 320[1] Cod penal (episoadele de încălcare a ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din data de 23 iulie 2024, 27 iulie 2024, 28 iulie 2024 și 09 ianuarie 2025), or, după cum s-a constatat supra, inculpatul este învinuit de comiterea mai multor infracțiuni care sunt clasificate ca mai puțin grave iar în asemenea împrejurări, pedeapsa respectivă nu va fi capabilă să atingă scopul pedepsei penale.

Subsecvent, instanța apreciază la caz că, aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată nu ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu tragerea unor concluzii corecte ce ţin de comportamentul său, or acesta într-o perioadă scurtă de timp manifestând o vădită lipsă de respect față de ordinea impusă de instanța de judecată, în mod demonstrativ a încălcat restricțiile impuse prin actul judecătoresc considerându-le inutile și fără suportarea unor consecințe.

La fel, este de evidențiat că, prin stabilirea unei pedepse din categoria respectivă, adică munca neremunerată în folosul comunității, nu va putea fi atins scopul pedepsei: restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane, or anterior acesta a fost sancționat cu 40 ore muncă neremunerată în folosul comunității prin hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 28 iunie 2024, în baza art. 78[1] Cod Contravențional ca urmare a violenței fizice aplicate față de fosta sa soție Postu Nicoleta.

În circumstanţele reliefate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de

justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Postu Sorin urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de către legislator la art. art. 320[1], 187 alin.(2) lit. e), Cod penal, și anume: - în baza 320[1] Cod penal, (episodul din 23 iulie 2024) - la 4 luni închisoare; - în baza 320[1] Cod penal, (episodul din 27 iulie 2024) - la 4 luni închisoare; - în baza 320[1] Cod penal, (episodul din 28 iulie 2024) - la 4 luni închisoare; - în baza 320[1] Cod penal, (episodul din 09 ianuarie 2025) - la 4 luni închisoare; în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal (*episodul de sustragerea deschisă a bunurilor de la partea vătămată Postu Nicoleta din data de 10 ianuarie 2025*) - la 5 ani închisoare, fără amendă;

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră

Astfel, luînd în calcul prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate lui Postu Sorin prin prezenta sentință, instanța de judecată stabilește lui Postu Sorin pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni, cu dispunerea calculării acestui termen de la data pronunțării prezentei sentințe.

Potrivit art. 72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea stabilită pentru o infracțiune mai puțin gravă și gravă, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În circumstanțele expuse, instanța vine să respingă ca neîntemeiate alegațiile apărării privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, sau în circumstanțele reținute mai sus, unica pedeapsa care va duce la atingerea scopului pedepsei penale vine a fi izolarea inculpatului de societate prin aplicare unei sancțiuni penale cu închisoare.

Or, prin resocializare se înțelege, presupunerea unui proces de influenţă asupra subiectului infracțiunii (organizatoric, psihosocial, pedagogic, educativ etc.) în scop de schimbare a unor orientări negative, a comportamentului antisocial și de întărire a rezultatelor corectării.

Pentru aceste considerente, instanța apreciază că pedeapsa aplicată față de inculpat este în măsură să asigure resocializarea inculpatului şi nu se impune reducerea cuantumului acesteia.

În sensul dat prin aplicarea față de inculpat unei pedepse cu executarea reală a închisorii va genera consecințe prevăzute de scopul urmărit de pedeapsa penală.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată:

Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură penală, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală, stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Conform art. 61 Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

În conformitate cu art. 225 Cod de procedură penală (1) Judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. (2) La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. (3) Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Potrivit jurisprudenţei CtEDO *(hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009)*, Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluţionarea acţiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute de art. 6 CoEDO.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Postu Nicoleta.

În fapt, în acțiunea civilă s-a indicat că pe marginea acestor infracţiuni comise de către Postu Sorin la data de 05.09.2024 de către OUP a IP Cantemir a fost pornită cauza penală nr.2024430175 pe art.320^1 Cod penal şi art.187 Cod penal.

Indică că, în urma acţiunilor infracţionale, ea Nicoleta Postu şi fiica Paula Postu, au suferit enorm emoţii negative şi sufleteşti, deoarece asupra lor au fost cauzate 4 episoade de nerespectare a ordonanţei de protecţie cît şi un episod de jaf. După aceste acţiuni au fost afectate psihologic și au fost afectate fizic. După aceste acţiuni au fost distruse bunuri şi anume la data de 28.07.2024 a fost deteriorată ușa din domiciliu. aceste acţiuni au avut un impact emoţional puternic şi la locul său de muncă, deoarece ea activează la IGPF iar violenţa fizică şi psihică aplicată a fost comisă şi în prezenţa angajaţilor IGPF, adică a colegilor.

În drept, și-a întemeiat acțiunea civilă în baza prevederilor art. art. 203-207, art. 219-226 Cod de procedură penală, art. 2028, 2036 Cod civil, art. 4, art. 166-167 Cod de procedură civilă,

În baza celor expuse, solicită:

- A încasa de la pîrîtul, Sorin Postu a.n.02.10.1996, cod personal: *****, adresa: MD-3914, s.Baurci Moldoveni r.Cahul în beneficiul lui Nicoleta Postu a.n.20.10.1998 cod personal: 2008043015056 adresa: MD-7312, s.Antoneşti r.Cantemir şi Paula Postu a.n.21.01.2021, cod personal: 2019500521340, adresa: MD-7312, s.Antoneşti r.Cantemir, suma de 145.000 lei, cu titlu de prejudiciul moral:

- A încasa de la pîrîtul, Sorin Postu a.n.02.10.1996, cod personal: *****, adresa: MD-3914, s.Baurci Moldoveni r.Cahul în beneficiul lui Nicoleta Postu a.n.20.10.1998 cod personal: 2008043015056 adresa: MD-7312, s.Antoneşti r.Cantemir, suma de 11.130 lei, cu titlu de prejudiciul material;

- A încasa de la pîrîtul, Sorin Postu a.n.02.10.1996, cod personal: *****, adresa: MD-3914, s.Baurci Moldoveni r.Cahul în beneficiul lui Nicoleta Postu a.n.20.10.1998 cod personal: 2008043015056 adresa: MD-7312, s.Antoneşti r.Cantemir, cheltuielile de judecată suportate pe proces la suma de 8.000 lei ce vizează asistenţa juridică.

În acest sens, instanţa de judecată reţine, că având în vedere faptul că partea civilă Postu Nicoleta a înaintat o acţiune civilă motivată ce demonstrează mărimea prejudiciului material, instanţa de judecată poate cu certitudine să o aprecieze.

Examinând solicitările înaintate, instanţa de judecată apreciază că potrivit potrivit art. 19 Cod civil, (1) persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere *repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial* cauzat astfel. (2) *Se consideră prejudiciu* patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se *consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral)* suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii, în cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat *dacă prejudiciul nu se producea*",

Conform art. 1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie *este obligat să repare prejudiciul patrimonial,* iar în cazurile prevăzute de lege, *şi prejudiciul moral* cauzat prin acţiune sau omisiune".

Conform art. 2036 alin.(1), (2) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei *personale nepatrimoniale,* precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri *Prejudiciul moral se repară indiferent* de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial".

Prin prisma normelor citate, instanţa de judecată conchide că cerinţa părţii civile Postu Nicoleta privind încasarea prejudiciului moral este întemeiată, or prin acţiunile culpabile ale inculpatului, părţii vătămate Postu Nicoleta i-a fost cauzată o anumită stare de stres, dureri şi suferinţe psihice ca urmare a infracțiunilor comise de către Postu Sorin, ca consecință fiindu-i afectată starea de sănătate, find nevoită să apeleze la consiliere psihologică împreună cu copilul său minor Postu Paula. Existenţa daunei morale pricinuite lui Postu Nicoleta prin infracţiunile săvârşite de Postu Sorin este dovedită de existenţa prejudiciului adus sănătăţii mentale a părții vătămate. Or, durerea şi suferinţa fizică a celui pătimit sunt elementele nemijlocite care atestă existenţa unui prejudiciu moral. Durerea psihică suportată de Postu Nicoleta în urma cauzării infracțiunii de către Postu Sorin, sunt apreciate ca daune morale a căror compensare se pune în sarcina celui vinovat.

Mai mult ca atât, se menţionează că, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare, se va ţine cont nemijlocit şi de consecinţele acţiunilor ilicite ale inculpatului, iar prin infracțiunile comise s-a atentat implicit la „Familia lui Postu Nicoleta" principiu consfințit și protejat prin art. 48 al Constituției R.Moldova.

Existenţa suferinţelor psihice, frustrările şi starea de anxietate predomină şi în prezent la partea vătămată Postu Nicoleta, or, în şedinţa de judecată a fost evidentă această stare, care a manifestat o emotivitate, fiind vizibil că acesteia i-a fost cauzat un prejudiciu moral în urma săvârşirii infracţiunii.

Urmează a fi menţionat că, cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare a fost determinat de către instanţa de instanţa de judecată cu respectarea criteriului echităţii, care

presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raţionale, echitabile, adică în aşa fel trebuie stabilite încât să asigure efectiv o compensare suficientă şi nicidecum exagerată a cuantumului prejudiciului moral.

Din aceste considerente, instanţa de judecată va admite parţial solicitarea reclamantului, şi va încasa din contul inculpatului Postu Sorin, în beneficiul părţii civile Postu Nicoleta suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral suferit și suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral suferit de partea vătămată minoră Postu Paula, sume care au fost acceptate de inculpat în cadrul dezbaterilor judiciare pentru recuperarea prejudiciului cauzat părților vătămate, precum și suma de 1500 (una mie cinci sute) lei, cu titlu de cheltuieli suportate de partea vătămată pentru asistența juridică acordată de către avocatul Procoavă Adrian, iar în total suma de 61500 (șaizeci și unu mii cinci sute) lei.

Cu referire la cerința privind recuperarea prejudiciului material pentru ușa deteriorată la suma de 11130 lei, instanța o va admite în principiu, urmând ca asupra pretenției respective părțile să se expună în cadrul unui proces civil, având în vedere că cuantumul respectiv este contestat de către inculpatul Postu Sorin, or potrivit art. 60 alin.(1) CPP, *Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.*

La caz, inculpatul afirmă că nu se face vinovat de deteriorarea ușii, iar la materialele doarului penal nu este anexat un proces-verbal de cercetare la fața locului pentru a determina circumstanțele invocate de către reclamanta Postu Nicoleta, or potrivit art. 24 alin. (2), (3) CPP, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părţile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilităţi egale pentru susţinerea poziţiilor lor. Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Cu referire la cheltuielile judiciare:

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Postu Sorin în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de:

- 128 lei pentru realizarea Raportului de constatare nr. 202413P0132 din 29.07.2024 întocmit de CML Cantemir (Volum nr. 1, f.d. 23-24);
- 128 pentru realizarea Raportului de constatare nr. 202523P0008 din 10.01.2025 întocmit de CML Cantemir (Volum nr. 1, f.d. 73-74);

Potrivit prevederilor art.227 Codul procedură penală, (1) Cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor

organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Potrivit prevederilor art.229 Codul procedură penală (1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. (3) Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. (4) În cazul condamnării câtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele. (5) În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părţii vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanţa de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părţii vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părţi. (6) În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinţei, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. (7) În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

În conformitate cu prevederile art. 143 alin.(1) Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morţii; 2) gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale; 3) stării psihice şi fizice a bănuitului, învinuitului, inculpatului - în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-şi apăra de sine stătător drepturile şi interesele legitime în procesul penal; 31) stării psihice şi fizice a persoanei în privinţa căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuitului, învinuitului, inculpatului sau părţii vătămate - în cazurile în care această circumstanţă are importanţă pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părţii vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privinţa capacităţii lor de a percepe just împrejurările ce au importanţă pentru cauza penală şi de a face declaraţii despre ele, dacă aceste declaraţii ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis mai multe infracțiuni, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea raportului de expertiză judiciară, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Postu Sorin se află sub arest preventiv din momentul reţinerii din data de 30 ianuarie 2025, ora 16^{39}, măsura preventivă - arestarea preventivă fiind prelungită prin încheierile judecătorești până la data de - 30 aprilie 2025, ora ora 16^{39}.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul *ar putea să se ascundă* de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, *să săvârşească alte infracțiuni* ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Postu Sorin a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei cu închisoare, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective, or inculpatul este direct predispus spre comiterea altor infracţiuni şi spre eschivare de la executarea pedepsei.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai poate fi încălcat dreptul lui Postu Sorin la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia *de a se ascunde de organele de drept*, *să comită alte infracţiuni* şi *să se asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura de constrîngere sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Postu Sorin, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise.

În conformitate cu prevederile art. 320^{1}, 187 alin.(2) lit. e), Cod penal, art. 338 - 341, 382, 384 - 385, 389, 392 - 395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

pe ***Postu Sorin*** ******, născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^{1} Cod penal (*episodul din 23 iulie 2024)* şi în temeiul

normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

pe ***Postu Sorin*** ******, născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute art. 320[1] Cod penal (*episodul din 27 iulie 2024)* şi în temeiul normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

pe ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute în baza art. 320[1] Cod penal (*episodul din 28 iulie 2024)* şi în temeiul normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

pe ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute în baza în baza art. 320[1] Cod penal (*episodul din 09 ianuarie 2025)* şi în temeiul normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

pe ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute în baza în baza art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal (*episodul din 10 ianuarie 2025)* şi în temeiul normei indicate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

Conform prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare al pedepsei a-l calcula de la data pronunțării prezentei sentințe, atunci când hotărea va deveni definitivă și executorie conform prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, cu includerea în termenul executării perioada aflării condamnatului în arest preventiv de la data de 30 ianuarie 2025, ora 16^{39} până la data de 24 aprilie 2025, ora 13^{40}.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se aplică în privința lui ***Postu Sorin ******* *născut la *****, IDNP: ******, măsura preventivă - arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea.

Punerea în executare a măsurii preventive se pune în sarcina Penitenciarului nr. 5 - Cahul.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Postu Nicoleta și se dispune încasarea din contul inculpatului ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, în beneficiul părții civile Postu Nicoleta suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral suferit de partea vătămată Postu Nicoleta și suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral suferit de partea vătămată minoră Postu Paula, precum și suma de 1500 (una mie cinci sute) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică suportată de partea vătămată, iar în total suma de 61500 (șaizeci și unu mii cinci sute) lei.

Cu referire la cerința privind recuperarea prejudiciului material pentru ușa deteriorată la suma de 11130 (unsprezece mii una sută treizeci) lei, instanța o va admite în principiu, urmând ca asupra pretenției respective părțile să se expună în cadrul unui proces civil.

În rest, acțiunea înaintată se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se admite ca fiind întemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la ***Postu Sorin *****,*** *născut la *****, IDNP: ******, a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea rapoartelor de constatare medico-legală în mărime de 256 (două sute cincizeci și șase) lei, cu încasarea acestora în contul statului.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Sentința motivată pronunțată şi înmânată părților prezente, în ședință publică, la 24 aprilie 2025, ora 13[40].

Președintele ședinței,
Judecător **Mihail OSADCII**